

ЕЛИН ПЕЛИН

ГЕЛЕВАТА МУКА И НЕВОЛЯ

chitanka.info

Я че кажем, що че кажем, ама сакам тук да си остане!

Да не ойде некой я при свато Джуро, я при чичо Тане да им каже — зерем после си от смех умирам!

Че му сръбне свато: — Род не род — че каже, — не разбирам,

Да си си мълчал, човече! — Па че дигне гюрултия!

Та не че се свъртим ни у село, нито у София.

*Един ми е, брате, ясен месец на небото —
една бе ми свато-Джусоровата черка у селото,
една бе ми у целио окръг — у свето една бе.*

Над убостта убост — ако има — она бе!

Стройна, тънка-тъннина у кръсто, като даскалица.

Па се вие, ете, па се сова, като гяволица.

*Над чело и черна коса, като облак темен,
море да не ми бе сваха, я чех да я земем!*

Лице — пресно сирене, ти кажем. Бре не думай!

Току свали капа, па се кръсти и цалувай!

Грех че сторииш — сто че да измолиш!

(Бог я даде да я гледаш и от душа да я волиш).

*Па да видиш черни очи под тънките вежди,
че воздихнеш, па че кажеш: „Боже, дай премежди
какви сакаш на глава ми, ама я що сакам —
речи, боже, и оно да стане!“*

Проклети и черни очи, черни, влечести ... таквие!

*Па като те стрелне, като с вино те опие,
та не знаеш носиш ли се като сенка по небото,
или жив човек се щураш из селото!*

*Името и, да ви кажем, беше Ганка —
да я сдробиш с пресно млеко у гаванка!*

*Право е, що рекъл некой: убост не е само за гледанье,
сака обич, сака тегло, сака залитанье...*

И залитнаха по Ганка сума ергенаци,

*кое къссе, кое с два лакти мустаци.
Цела есен мира си немаха пцета по сокаци!
Е, що чеш му, пущинята! — човек си късмето не
знае,
он сал душа клета има, а она страдае,
она пати, она тегли, она боледува,
на човек че тражи билки, па че я лекува,
Хеле Геле — мътните го зеле —
он загази най много от сите
и по Ганка си изгуби дните и нощите.
Лудо полудя по нея, па си рече:
„Или она, или нема да ме биде вече!“
Па захвана да я следи, да се кашле зад гърбо и, да се
хвали,
че щел, божем, да я крадне или да ги пали...*

*Е, оно така е!
Кога сърце сака, човек не мое да нече.*

*Зарад либе се опинките не жалат, ноще се не спие,
Гелето го змия хапе, вук му на сърцето вие —
зер момче е харно и сърцато, ама сиромашко,
на сега какви са времена проклети —
дом и къща се не хранят със сърце юнашко,
ами сака пуни да са ти ръцете!
Сака Геле Ганка! Он я сака, а она го нече.
Като рече — бог да я убие! — като че отсече:
Богатска съм — богат че да зема!
Нек ме иска — на когото стиска!*

*Геле нема дом, ни къща, ниви, ни ливади,
Ни занаят знае, пари да извади.
Всичко има он една гъдулка,
троеструнна, яворова, с капак седефлия.
На шийката с огърлици, като млада булка.
Майстор е Геле у свирнята и е мераклия!
Като седне проклетецо, като я зачеше —*

*че оставиши благи приказки у механата,
да послушаш, да усетиш сладост у душата.
Трите струни, като три девойки гласовити,
от сърце воздишки ти изкарват, сълзи от очите!*

Всека вечер, кога нощта мета черна черга над земята

*и звездички, ангелски очички, си замигат в небесата,
месечинка се усмихне над хората като майка
над деца си мили,
Геле взима гуслата гласовита,
на излиза на бунаро пред Ганкини
и удря песен жаловита.*

*Пътета млъкнат, месец спре се на небото
и заплакват звездички, ангелски очички,
и воздишките човешки се залутат из селото.*

*Троеструнна гусла на три гласа кара:
Я те сакам, ка що сака
поле дъжд у суша,
ти се криеш като сврака
у трънлива круша.*

*То една ли я по тебе
похарчих въздишка,
от кахъри заприличах
на църковна мишка!*

*Свири Геле, свири, та чак се унася,
жална песен като плач се у нощта разнася.
Слушат селяни, девойки и невести млади,
слуша Ганка, слуша, па си душа слади,
че за нея тая жал е, тия песни, муки и неволи,
че за нея друга душа плаче и се моли.*

*Дълго слуша тя. Звездички мигат. Месец свети.
Тя потръпне, протегне се и усети,
че нещо я сладко-сладко нависоко дига
и в забрава скърши ръце и изока:
„Стига, стига!
Геле, Геле, мътните те зеле!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.